

Indiánská
Míša Růžičková

R.:úáúáúáúá indiáni jedou
úáúáúáúá copak si vezou:/'

Malí indiáni se plíží bez pozvání,
do týpí se snadno dostanou,
mají kožich z lišky, chodí jako myšky,
už se těší, až nás dostanou.

R.:
Nejvíce je přece, jako ježka z klece,
úniková stezka zajímá.
Když jdou kluci na lup, to je pěkný kalup,
tam, kde se cizí totem vyjímá.

R.:
Jednoho dne v létě se v indiánském světě
zamiluje malý Indián.
Do dívky z vesnice vzdálené velice,
po tají si připravuje plán.

R.:
Dceru náčelníka co Mišoči si říká
odvede si večer potají.
už je z toho mela, utírá pot z čela
vzduchem tomahavky lítají.

R.:
Náčelník Tě Péro a náčelník Sombrero
podali si pevně ruku svou.
Mezi vesnicemi, co kradly si totemy,
zní tahle píseň na usmířenou:

R.:úáúáúáúá indiáni jedou
úáúáúáúá copak si vezou:/'